

POUTNÍK

ROČNÍK III
DUBEN 1999

DRAZÍ BRATŘI A SESTRY,

Květnou nedělí vstupujeme do posvátných chvil Svatého týdne. Liturgie nám uchovala nemalé bohatství a krásu jednotlivých obřadů. Určitě stojí za to se na tyto dny ve svém duchovním životě dobře zaměřit a nenechat se různými starostmi a zájmy zahnat do role diváků či pouhých statistiků. Nebojme se ztrácet čas pro Boha. Čtěme Písmo sv., rozjímejme, modleme se Křížovou cestu, adorujme v kostele před eucharistií, zúčastňujme se bohoslužeb, potom jistě objevíme nové rozměry svého vztahu k Pánu Ježíši.

Vyprošuji vám, aby Zelený čtvrtek prohloubil vaši úctu a víru v eucharistii, Velký pátek zpevnil vaši naději, že utrpením a smrtí se kráčí k životu a nedělní ráno vtilo nezměrnou radost, že Ježíš, náš Pán vpravdě zmrtvýchvstal.

Váš Otec Pavel

PRŮVODCE VELIKONOCEMI

Velikonoce jsou *svátkem naší spásy*, tzn. svátkem našeho vytržení z nebezpečí života, svátkem naší ochrany, osvobození, vykoupení, vyléčení, vítězství, svátkem života, pokoje... Toto všechno jsou totiž biblické významy slova spása.

SVATÝ TÝDEN

Poslední dny postní doby mají název Svatý týden. Jsou obecně věnovány památce Ježíšova utrpení, což je však jen jeden pól velikonočního tajemství. Celistvé poselství velikonoc však je obsaženo v tom, že utrpení našeho Pána má svůj cíl v jeho zmrtvýchvstání a našem vykoupení.

KVĚTNÁ NEDĚLE

Původní název šesté neděle postní: „Květná neděle o utrpení Páně“ vystihuje jádro velikonočního tajemství, ve kterém jsou propojeny dvě skutečnosti: vítězství a oslava Páně (symbolizované průvodem s palmovými ratolestmi) i utrpení a smrt (četba pašijí). Obě témata jsou nerozlučně propojena a vyjadřují to, co je základem křesťanského života: *Pán nikdy není jen oslavený nebo jen trpící. Je trpící, ukřížovaný, ale zároveň oslavený, ten, který vstal z mrtvých!*

Průvod naznačuje, že následujeme Pána na jeho cestě utrpení, kříže a smrti, abychom pak měli podíl na jeho slávě, vzkříšení a na jeho životě. Ratolesti se žehnají s prosbou: „Požehnej také nás, ať s radostí jdeme za svým Králem Kristem“.

VELIKONOČNÍ TŘÍDENÍ

Vrcholem a středem liturgie křesťanů je „slavnost tří velikonočních dnů utrpení, smrti a zmrtvýchvstání Páně“. Toto třídění začíná večerní eucharistií na Zelený čtvrtek a končí modlitbou večerních chval o Velikonoční neděli. Svátek Velikonoce je tak tvořen Zeleným čtvrtkem, Velkým pátkem, Bílou sobotou, Velikonoční nocí a Nedělí zmrtvýchvstání.

Velký pátek a Velikonoční noc jsou dvě stránky téže skutečnosti: *bez smrti není zmrtvýchvstání, smrt je jen branou do slávy.*

ZELENÝ ČTVRTEK

Mší, která se slaví večer, si církev připomíná poslední večeři, při níž Ježíš ustanovil památku na své utrpení a smrt. Obětoval Bohu Otci, jako výkupné za hříchy každého člověka, svoje tělo a svou krev pod způsoby chleba a vína a předal je apoštolům. Učinil to během židovské velikonoční hostiny (paschy), připomínající „egyptské události“: vyvedení z otroctví směrem do zaslíbené země a Boží ochranu před smrtí pro všechny, jejichž domy byly označeny krví obětovaného beránka.

Člověk ale stále žije v nejrůznějších otroctvích vrcholících smrtí! A i z toho nás Bůh osvobozuje!

Veškeré Boží přísliby o konečné záchraně člověka se naplňují v Ježíši, jehož jméno v hebrejštině znamená „Bůh zachraňuje“: On je Beránek, jehož krví jsme chráněni před definitivním zlem.

Ujistění o naší ochraně Beránkovou krví můžeme prožívat v každé Eucharistii. Ta má být hostinou, kterou také máme jíst s přepásanými bedry a holí v ruce, tak jako Izraelité před vyjitím z otroctví z Egypta. Tato hostina, ve které jsme živeni jeho tělem a krví, je *pokrmem na cestu* za našim Pánem. Je to cesta do „země“, ze které nebudeme vyhnáni, do „nového nebe a nové země“.

VELKÝ PÁTEK

Ježíš přijímá rozsudek smrti v den, kdy byli v Jeruzalémském chrámě obětováni velikonoční beránci. Stává se novým velikonočním beránkem, který svou smrtí zpečetil novou a věčnou smlouvu mezi Bohem a lidmi. Smlouvu o spáse každého člověka.

V tento den se od pradávna neslaví mše svatá, nýbrž jen liturgická památka, která se skládá ze tří částí: bohoslužby slova, uctívání kříže a přijímání.

Těžištěm bohoslužby slova jsou **pašije podle Jana**. Jejich tématem je Ježíšova cesta k Otci, po které ho můžeme následovat. Poukazují na Ježíše - beránka a ztotožňují jeho oběť na kříži s pravou velikonoční obětí na odpuštění hříchů a na ochranu před smrtí. Kříž je zde zobrazen jako vítězné znamení vykoupění. Ježíšovo „dokonáno jest“ je jeho triumfem. Nápis na Ježíšově kříži, napsaný hebrejsky, řecky a latinsky - v tehdejších „mezinárodních“ jazycích, poukazuje na fakt, že **Ježíš je králem spásy pro lidi všech národů**.

Jeden z mnoha projevů účasti na Kristově utrpení za naše hříchy je velkopáteční půst (od masa a újma v jídle).

BÍLÁ SOBOTA

Bílá sobota je **připomínkou Ježíšova přebývání v hrobu a jeho sestoupení do podsvětí**. Je to den modliteb, rozjímání a půstu. Den očekávání nesený pochybnostmi, beznadějí, ale i nadějí.

„Radostná zvěst byla hlášána i mrtvým (1Petr 4,6). Sestoupení do pekel je poslední fází Ježíšova mesiášského poslání, je to rozšíření vykupitelského díla na všechny lidi všech dob a všech míst.“ (Katechismus, § 634)

Na Bílou sobotu církev zásadně neslaví mši svatou.

„Na zemi je dnes veliké ticho a samota, protože Král spí. Vtělený Bůh usnul a vyburcoval ty, kteří od věků spali. Vtělený Bůh zemřel a otrásl říši mrtvých. Jde hledat praotce lidstva jako ztracenou ovci. Jde navštívit ty, kdo se nacházejí v naprostých temnotách a ve stínu smrti. Přichází vysvobodit z bolestí uvězněného Adama spolu s uvězněnou Evou. Pán k nim vešel vyzbrojen vítězným křížem.“ (Podle starobylé homílie na Bílou sobotu)

VELIKONOČNÍ NOC

Velikonoční noc zvěstuje smrt a vzkříšení v jediném celku. **Vyjadřuje velikonoční „ochranu“ před smrtí a „přechod“ (pesach) z područí utrpení a smrti do života svobody a plnosti.**

Slavnost Veliké noci je odedávna nocí bdění pro Pána, v níž křesťané očekávají zmrtvýchvstání Páně a slaví je. Velikonoční vigilie byla od prvních křesťanských dob slavností noční a končila teprve společným stolováním za rozbřesku.

Oslava Velikonoční noci má přehledně členěnou strukturu:

Oslava velikonočního světla (velikonoční oheň, velikonoční svíce)

Symbolika velikonoční svíce - „paškálu“.

Název velikonoční svíce „paškál“ pochází z latinského „paschale“ - velikonoční. Je **znaméním vzkříšeného Krista**, „pravého světla, které osvěcuje každého člověka“ (Jan 1,9). V úvodní části se paškál zapaluje od ohně, který je symbolem lásky a Ducha svatého. Do paškálu se vyrývá kříž, letopočet a řecká písmena alfa a omega. Přitom se říká: „Kristus včera i dnes, začátek i konec, alfa i omega. Kristus je Pánem všech věků, on vládne dějinám. Jeho je království i moc i sláva po všechny věky věků.“ Pět kadidlových zrn ve svíci naznačuje patero ran Ježíšových. Zapálení svíce

ohněm vysvětlují slova: „Ať slavné Kristovo vzkříšení naši tmu ve světlo promění.“ Svíce se pak přináší do ztemnělého kostela s trojím zvoláním: „Světlo Kristovo“ a věřící na to odpovídají: „Sláva tobě Pane“. Postupně si pak věřící zapalují od paškálu své svíce. Křesťan, který je včleněn do Krista - světla prorážejícího veškerou temnotu, se také sám stává celou svou bytostí pramenem světla pro ostatní. (Mt 5,14)

Následuje velikonoční chvalozpěv „**Exultet**“. Ten je chválou světla, které dává Bůh svému lidu: „Pohled, jak na celém světě rychle zmizely temnoty“, protože, „to je ta noc, o které je psáno: Noc jako den se rozjasní.“

Bohoslužba slova

V této části velikonoční oslavy si věřící připomínají podivuhodné skutky, které Bůh od počátku činil.

Křestní obřady (svěcení vody, obnova křestních slibů, křest)

Tajemství a dar křtu vyvěrá z Velikonoční události. Je naší účastí na Kristově utrpení, smrti a vzkříšení. Proto se přednostně slaví (a obnovuje) právě o velikonočních.

„Křest v řečtině znamená ponořovat. Křest v Krista Ježíše znamená osobní, pevné spojení s Ježíšem. Křest není něco, co se s člověkem děje - je to **navázání osobního pouta s Ježíšem, které znamená pro člověka ochranu, péči, vysvobození z neodvratné moci zla.**“

„Křtem jsme s ním byli pohřbeni ve smrt, abychom - jako Kristus - byli vzkříšeni z mrtvých slavnou mocí svého Otce a vstoupili tak na cestu nového života.“ (Řím. 6,4)

Eucharistie

Eucharistie je zpečetěním a dalším napojením na Ježíšův triumf. Je pokrmem na cestu k branám našeho Domova.

NEDELE ZMRTVÝCHVSTÁNÍ

Mše svatá Velikonoční neděle má být slavena co nejslavněji. Paškál - symbol Ježíše Krista, který přemohl hřích a smrt, má být viditelně umístěn u ambonu nebo u oltáře.

Smyslem velikonočních oslav a celého křesťanského života je, jít ve stopách Ježíšových. Ony jsou totiž jedinou cestou, která vede skrze smrt k životu. (kardinál J. Maisner)

(Pa)

VZDĚLÁVÁNÍ

ŘÁDY A KONGREGACE V ČESKÉ REPUBLICE (13. ČÁST)

Institut zbožné společnosti dcer sv. Pavla - Paulínky (FSP)

Paulínky byly založeny v Itálii roku 1915 Giacometem Alberionem (1884-1971), v němž se 31.12.1900 probudila touha hlásat evangelium a vnášet Ježíšovo poselství lidem dnešního světa pomocí komunikačních prostředků. Učil, že tisk, kino, rádio, televize a všechny vynálezy moderní doby, jsou nejpůsobivější apoštolát a slovu propůjčují mocnou, širokou a rychlou podporu. A tak se se skupinou mladých stal v roce 1915 zakladatelem „zprístupnění Boha“ prostřednictvím sdělovacích médií pomocí institutu Dcer sv. Pavla. V r. 1953 dostává Institut papežské schválení. Dnes Paulínky působí v 62 státech světa, mezi nimi je od r. 1994 i Česká republika. Působí v Praze, kde založily centrum apoštolátu.

V čele Institutu stojí generální představená se sídlem v Římě. Institut je rozdělen na provincie a menší celky se nazývají delegace.

Řehole je inspirována apoštolem sv. Pavlem soustředěná na Ježíše jako Cestu, Pravdu, Život a Mistra, který je přítomen v Eucharistii. Hlásá jej pod pohledem Matky Boží - Královny apoštolů. Žijí v komunitě a apoštolát, kterého se účastní v misiích, hlásají prostřednictvím sdělovacích prostředků: tisk, film, hudba, rozhlas a televize. Jejich činnost má několik fází: redakce, produkce, reklama, distribuce a formace.

Vlastnosti pro povolání: svátostný život, obět, schopnost hlásat evangelium v médiích, dobrota, učenlivost, otevřenost, inteligence, schopnost spolupráce, dobré zdraví. Věk 18 - 30 let. Postulát 1 až 2 roky, 2 roky noviciátu v Římě. Skládají dočasné sliby na 1 rok po dobu 5 let, na závěr juniorátu skládají věčné sliby.

Řeholní oděv jsou modré vestové šaty bez rukávů s páskem, bílá blůza s límečkem a modrý závoj na hlavě. Na krku přívěšek ve tvaru řeckého kříže: na přední straně horizontálně je otevřená Bible, vertikálně stožár vysílací stanice.

Kontaktní adresa:

Dcery sv. Pavla
Karlovo náměstí 5
120 00 Praha 2

Institut Blahoslavené Panny Marie - Anglické panny (IBMV)

Institut byl založen r. 1609 ctihodnou Matkou Marií Wardovou (1585-1645) v St. Omer v dnešní Francii. Marie vyrůstala v době krutého pronásledování katolíků v Anglii. V r. 1606 vstupuje do kláštera Klarisek. Záhy se vrací do Anglie, kde se skupinou dívek zakládá novou řeholní apoštolicky činnou společnost bez klausury a nezávislou na některém mužském řádu (tehdy to bylo neobvyklé). Společenství se věnovalo výchově dívek. Poněvadž vznikly v Anglii, lidé je nazývali „anglické panny“. Dílo vzkvétalo, ale vzrůstá i nepochopení a Matka Marie několikrát v Římě institut obhajuje. Nakonec papež Urban VIII. roku 1631 institut zrušil a Matka Marie je nařčena z kacířství. Inkviziční soud ji však ospravedlnil téměř na konci jejího života. Papežské uznání Anglické panny obdržely až r. 1877 od Pia IX.

V Čechách působily od r. 1747 v Praze. Po obnovení v r. 1990 mají své domy v Štětkni, Dobré Vodě (pečují o poutní mariánský kostel) a v Praze při kostele sv. Josefa na Malé Straně (stálý výstav Nejsv. svátosti oltářní). Sestry se věnují dívkám ve školním věku, pracují i v pastoraci.

Institut má generální představenou v Římě a je rozdělen na provincie s provinční představenou. Jednotlivé domy řídí místní představená.

Řeholní oděv tvoří jednoduché černé šaty s bílým límečkem a se znakem Institutu, což je křížek se zkratkou IBMV a černý závoj s bílým lemováním.

Formace začíná kandidaturou a trvá půl roku (prohloubení osobního vztahu k Bohu). Postulát trvá půl roku až 1 rok (prohlubuje spiritualitu). Noviciát je na 2 roky (úkol uvést do řeholního života) a končí složením slibů. Juniorát trvá 6 let a v něm se skládají sliby 2 x na 3 roky (cílem je prohloubení formace). Po ukončení

juniorátu nastává terciát (intenzivní příprava na věčné sliby). Terciát končí 30-tidenními exerciciemi, v jejichž závěru se skládají věčné sliby.

Kontaktní adresa:

Institut Blahoslavené Panny Marie
387 51 Štěkeň č. 1

(zpracoval js)

PERLIČKY

Z PŘEDJARNÍ PŘÍRODY

Sedíme v sobotu večer u stolu a večeříme. Honzík se ještě v myšlenkách vrací na dnešní skautskou výpravu a najednou nám s vážnou tváří oznamuje: „My jsme tam viděli hnís.“ Nechápat se na něho podívám. „Cože?“ ptám se. „No, my jsme tam u chaty viděli letět hnisa,“ znovu zcela přesvědčivě povídá Honzík. „Koho?“ stále nechápu. „No, Vítek říkal, že moucha je hnís,“ vysvětluje znovu. „Aha, ty myslíš hmyz?“ smějí se. „No, hmyz, mamko!“ rozzáří se konečně Honzík.

(EJ)

CÍRKEVNÍ MAJETEK (2/2)

Československo po roce 1918 provedlo pozemkovou reformu, což bylo ve skutečnosti pobráním majetku velkým majitelům do rukou státu. 16 % tohoto majetku patřilo církvi. Církev také konala práci příslušející státu a za tu stát církvi platil, např. psaní matrik nebo vychovatelskou práci apod. Ve světových válkách byly v kostelích zabráný zvony často vysoké historické hodnoty. Ve 2. světové válce byly majetky církve v zabraných Sudetách znárodněny pro potřeby říše. Po válce měly být dle Benešových dekretů vráceny, ale komunistická vláda to zdržovala a po únoru 1948 tento bod nesplnila. Tak přišli o majetek příslušníci Řádu „německých rytířů“, tento řád se před válkou stavěl za celistvost státu ČSR a nacisté jej za to po zaboru republiky rozpustili. Velmistra řádu internovali. Není tedy pravda, že za války tito mniši spolupracovali s Němci, je to naopak.

12. 11. 1947 prosadili komunisté revizi pozemkové reformy z r. 1918. Při této revizi církev pozbyla všechnu půdu. Ihned po únoru však komunisté zabrali i větší zahrady u far. Původně měla být církev za odebraný majetek finančně odškodněna, komunisté však církvi nezaplátili nic a tak stát dostal od církve majetek úplně zadarmo. Církvi zůstaly jen kostely a fary bez finančního zázemí. I na farách však ztratila rozhodovací právo. Byla tam nucena přijímat nájemníky, často zaměřené proti víře, někdy tam byl umístěn národní výbor. Kde se cítili komunisté dostatečně silní, zakázali dokonce provádět údržbu či opravu kostelů: Zlaté hory, Neratov, Skalka Káji Maříka u Mníšku pod Brdy apod. Církev se stala naprosto závislá na příjmech od státu. Za tyto platby si stát vymínil dozor nad církvemi a státní souhlas k výkonu služby duchovních. Ani to nestačilo. V noci 13. – 14. 4. 1950 bylo všech 2 200 řeholníků a později i 10 000 řeholnic internováno v koncentračních táborech. Stát se tak zmocnil asi 850 klášterů. Tento akt však nikdy nezaknihoval. Správcem určil jakési náboženské matice, které tento majetek rozdaly nejrůznějším socialistickým organizacím.

Po roce 1989 bylo jasné, že dosavadní řešení je neúnosné. Řády potřebovaly někde zakotvit, proto církev začala žádat navrácení majetku. Některé objekty byly přes odpor levice vráceny, ale pro rozvoj řádů to zdaleka nestačilo. Diecézní majetek, přes podporu všech pravicových stran navrácen nebyl, protože kromě komunistů a levice se proti postavili i Mečiarovci, kteří převážili váhy demokracie o čtyři hlasy. Otázka financování církví tak zůstala otevřena dál. Neochota k navrácení rostla. I pravicové strany cítily, že vrácením tohoto majetku přijdou o laciný příjem ze statků, které „zatím“ obhospodařovaly samy. Mluvílo se už jen o nápravě této křivdy. Církev sama dosti těžko pátrala, co jí patřilo a jak je to doloženo. Musela provést soupis nevráceného majetku a jak o něj přišla.

Hlavně řeholníci pochopili, že bez ekonomické základny nejsou schopni udržovat zchátralé objekty. Stát se vůbec neměl k pomoci při opravách. Začalo být jasné, že bez navrácení polí a lesů tyto objekty nebudou schopni dát do pořádku. Bylo také třeba obnovit aktivity, ve svobodných zemích samozřejmě, tedy školy, nemocnice, sanatoria, ústavy, informační struktury apod. Už v roce 1994 byla proto ustanovena skupina: arcibiskup kardinál Vlk za diecéze, za řeholníky Dominik Duka a za ekumenickou radu církví synodní senior Smetana. K jednání však dosud nedošlo. Ani dnes totiž sociální demokraté nemají o jednání zájem, když do své části komise dosadili komunistu – zastávce ideje jež křesťany označuje za „nepřátele číslo jedna“.

Dnes víme, že ani zavedení církevní daně, ani bonů, ani úplné vrácení majetku církvi nemůže problém vyřešit, nejprve je nutno tento majetek dát do pořádku, obnovit lesy atd., přece však by přineslo alespoň ekonomickou jistotu. Proto se církve nemohou vzdát svého majetku, na který mají právo. Jednaly by proti svým povinnostem, které je zavazují, aby nabývaly, držely, spravovaly a převáděly majetek k zajištění bohoslužeb, zabezpečení duchovních, uskutečňování apoštolátu a charitní činnosti, hlavně u chudých. Kromě práva vyhlášeného státem existuje právo přirozené, které je základem práva státního. Církev žádá o vrácení asi 1 % zemědělské půdy a 3 % půdy lesní.

Odpůrci navrácení „nechápu“, že církev tento majetek z největší části potřebuje pro údržbu našeho národního kulturního dědictví. Převedením majetku na stát by byla provedena tečka, jakou si nedovolili udělat ani komunisté. Přinesla by státu neoprávněný finanční prospěch, ale také by zvýšila zodpovědnost státu za stav církevních památek.

Církev svůj majetek vždy opatruje a není-li ve velké ekonomické tísní, nikdy se ho nezbavuje, takže vždy zůstává v rukou národa. Zprivatizovaný majetek by se záhy ocitl nejspíše v rukou cizinců nebo paradoxně dnes nejsilnějších – bývalých znárodnovatelů.

Podklady:

Kalný – Církevní majetek a restituce

Kůča – Města a městečka v Čechách a na Moravě

Žitavský – Zbraslavská kronika

Sedláček – Hrady a zámky a království českém

Muzeum Rychnov nad Kněžnou – Orlické hory, podorlicko č. 3/1970

Skála – Kyšperk

Boháč – Poutní místa v Čechách, na Moravě a ve Slezsku

POSTŘEHY A TREFA DO NAŠICH ŘAD

A ZASE CHODÍME POZDĚ

Představte si, vážení farníci, že sedíte na koncertě, či v divadle, které se vám líbí a velmi vás zaujme. A tu přijde několik neukázněných opozdilců. Pod jedním zavrzá sedadlo. Druhý sedí téměř uprostřed řady a několik diváků, včetně vás se musí zvednout a pustit opozdilce na své sedadlo. Třetí se prodírá řadou za vámi a dáma vás kabelkou zašimrá za krkem. Čtvrtý opozdilce v řadě před vámi vám na několik okamžiků zacloní výhled na pódium. Pátý si sedne vedle vás, pohodlně se rozloží a začne šustit rozbalovanými obaly od bombónů, které konzumuje. To všechno jsou rušivé momenty, které vás jistě znervózní. A přátelé, jak byste zareagovali na těchto několik nedisciplinovaných opozdilců, kdybyste byli neustále jimi rušeni v tom, co vás cele zaujalo? Asi toho, co vám šustí rozbalovanými bombóny do pravého ucha byste taktně upozornili, že ruší nejen vás, ale i ostatní. Díky Bohu, toto by se v divadle ani na koncertě nemohlo stát (vyjma těch bombónů), neboť uvaděčky mají zásadní zákaz vpouštět opozdilce do sálu, aby nebyli rušeni ti, co přišli včas.

A přenesme se do našeho farního kostela. Většina z nás je disciplinovaných, že chodí včas, ale kolik je těch méně disciplinovaných, co každou neděli ruší svým chronicky opožděným příchodem na bohoslužby? Jistě víme o koho z nás jde. A to nejsme na koncertě, ani v divadle, ale na BOHOSlužbách, kde máme Bohu přinášet oběť celou a spolu s knězem i sami sebe. A přinášíme tuto oběť cele, když zásadně chodíme pozdě a rušíme druhé? Položme si otázku: co má větší důležitost a cenu: divadlo, koncert a nebo Bůh?! Doufám, že si rozumíme, co je důležitější pro křesťana, i když divadlo a koncert patří také do života. A tak podle toho i jednejme a chodme včas! Panu faráři je trapné nám to stále připomínat.

(js)

DO VAŠÍ KNIHOVNIČKY...

DR. KENNETH O. GANGEL - POVOLÁNÍ: UČITEL

V tiráži se můžete dočíst, že jde o soubor dvanácti biblických studií pro ty, které Bůh povolal k vyučování. Již při čtení prvních kapitol mne napadlo, že i když osoba, která mi knihu věnovala, měla na zřeteli především mé současné povolání, dopad a význam textů je o hodně širší. Profesor Gangel má veliký dar, dokáže na malém prostoru postihnout ohromný rozsah a význam biblických slov.

Proto se domnívám, že knihu by měli číst nejen křesťanští učitelé, ale obohatit může i křesťanské rodiče, kteří jsou v mnoha směrech svým dětem prvními a nezastupitelnými učiteli.

Vždyť následující citát ze zmiňované knihy se vztahuje stejným dílem k učitelům, žákům i jejich rodičům.

„Mnoha způsoby jsou učitelé pro své studenty duchovními matkami a otci. Ačkoli učitelé nikdy nepřevzmou zodpovědnost rodičů, jistě je podporují, když jejich dětem pomáhají znát a dělat to, co je správné.“

Vydala: Mezinárodní asociace křesťanských učitelů v Nakladatelství SAMUEL, Biblická práce pro děti v r. 1995

MERLIN CAROTHERS - ŽIVOT V NOVÝCH DIMENZÍCH

Název knihy velmi připomíná všechny ty současné a zaručeně pravdivé návody na šťastný život a věčnou spásu. Již skutečnost, že jejím autorem je protestantský pastor a zároveň vojenský kněz dává tušit, že půjde o cosi hlubšího.

V žalmu 66,8 -12 David zpívá:

„Dobrořečte, národy, našemu Bohu,
zvučně rozhlašujte jeho chválu!
Zachoval nás při životě,
nedopustil, aby nám uklouzly nohy.
Ano, zkoušel jsi nás, Bože,
protřibil jsi nás, jako se tříbí stříbro:
zavedl nás do lovecké sítě,
těžké břemeno jsi nám na bedra vložil.
Dopustils, že člověk nám po hlavách
jezdil, šli jsme ohněm a vodou,
vyvedl jsi nás však a dal nám hojnost všeho.“

Troufám si říci, že tento žalm přesně vystihuje obsah knihy: Děkovat, stále a za všech okolností děkovat Bohu. Nejen za to dobré, ale především za všechno to, co považujeme svými lidskými měřítky za zlé a nepravdivé!

Ještě dodám, že autor je zastáncem reformační teologie ospravedlnění a křesťan - katolík bude tedy postrádat odkazy na úlohu svátostí v životě. Přesto i nám, katolíkům může být myšlenka děkování velmi prospěšná.

Vydalo: Věrité, Praha

(Mach)

PETRA PROCHÁZKOVÁ - NOVINÁŘKA NA DIVOKÉM VÝCHODĚ

„Já nemám pocit, že by mě pobyt ve válkách nějak zásadně změnil...“, odpovídá na jednu z mnoha otázek Josefa Pazderky novinářka Petra Procházková. Po svých prvních profesních zkušenostech získaných ve stojatých vodách domácích událostí působí tato mladá žena jako zpravodajka z oblasti zemí bývalého Sovětského Svazu. Od podzimu roku '92 pracuje pro Lidové noviny, později, v roce 94, zakládá spolu s autorem projektu Miroslavem Štětinou nezávislou novinářskou agenturu Epicentrum.

Autor nás provází osobním a profesním životem jedné z mála (ne-li vůbec jediné) českých válečných zpravodajek. Jednotlivé kapitoly nazvané: Bílý dům, Dětství, Rusko,... uvozují významné etapy na životní cestě dnes již známé novinářky. Každou kapitolu tvoří vždy několik nosných témat oddělených nadpisem, který čtenáři napoví o čem „bude řeč“ na dalších stránkách. Toto dělení usnadňuje orientaci například v případech, kdy si po přečtení knihy chceme připomenout pouze určitou část z obsáhlého rozhovoru.

Kapitola „Dětství“ zahrnuje otázky a odpovědi přibližující školní věk Petry Procházkové, období volby jejího budoucího povolání, problémy spojené s těžkým zraněním nohy, studium žurnalistiky. Zde se nám dostává příležitosti seznámení se s osobností, která v mnoha ohledech vyčnívá z davu svých kolegů, novinářů. Rysy její povahy – skromnost, tvrdohlavost, pracovitost a jakási „divokost“, snad až přímo předurčují nositelku k působení v situacích, které jsou pro mnohé jen těžce zvládnutelné. Bez těchto vlastností, ochoty podstoupit určitou míru rizika a maximálního nasazení pro věc by pravděpodobně nemohla pracovat uvnitř konfliktů. Ty nám, čtenářům deníků, posluchačům rozhlasu a televizním divákům, přibližuje pohledem obou stran jejich vojenských a politických představitelů. Syrovost jejího svědectví umocňuje především zprostředkování válečného běsnění očima obyčejných lidí, pěšáků, které okolnosti násilně vmanipulují na jednu z frontových stran.

Někdy se při pročítání novinových zpráv ptáme, kam až novinář ve své práci může zajít. Za odpověď lze považovat i názor, že nebytí intenzivního popisování událostí například z bombardovaného hlavního města Čečenska Groznyj, mohl tamní střet trvat mnohem déle. Také necenzurované záběry z míst bojů, které divákům nahání hrůzu a o jejichž vysílání se tak často diskutuje, mohou silně ovlivnit veřejné mínění a politické tlaky na obě strany vedoucí k rychlejšímu ukončení střelby.

Rozhovor se stáčí k dalším souvislostem provázejícím novinářskou práci. „Vyslechneme“ názory na etiku zpravodajství, možnosti či nemožnosti zpravodaje zasáhnout do událostí jím popisovaných, poodhalíme oponu, za níž vznikají informace předávané autorem tiskovým kancelářím. Procházková vysvětluje důvody vedoucí jí k tomu, že se snaží události (tedy i ty válečné) popisovat z jejich centra (samozřejmě tehdy, kdy to situace jen trochu umožňuje) a ne zprostředkovaně. I když by tento druhý způsob byl pohodlnější a bezpečnější.

Řeč se „netočí“ pouze kolem válek. Novinářka popisuje své nelehké, komplikované poznávání Rusů, Čečenců a příslušníků jiných národů z bývalých Sovětských republik s jejich typickými povahami, zvyky a všednodenními starostmi. Ty jsou prý stále mnohem tíživější a složitější než starosti v životě většiny Čechů. Dozvídáme se, že Rusové „mají širokou duši a jsou schopni vás zahrnout nečekaně velkým množstvím lásky. Pravda je, že v negativním případě i stejným množstvím nenávisti.“

Procházková se nevyhne odpovědím na otázky zasahující hluboko do jejího soukromí. Ty jsou vzdálené od „štourání“ bulvárních plátků a jejich kladení pomáhá dokreslit osobnost novinářky. Překvapuje zmínka o mnoha podobách strachu, který válečná zpravodajka prožívala a prožívá, o obavách, nejistotách, radostech a plánech do budoucna.

Rozhovor vedený převážně po počítačové síti Internet působí velice svižně až dramaticky. Často nás vtahuje do popisovaných událostí, které prožíváme, jako by byly světovým románovým bestsellerem. Barevnou fotografií Petry Procházkové na obálce knihy doplňuje několik fotografií černobílých přibližujících hlavní postavu v různých situacích.

(RM)

Z ČINNOSTI SPOLKŮ

KURZ RUČNÍCH PRACÍ

Nabídka pro dívky školního věku (1.-9. tř.)

Dívky se naučí vařit, plést, háčkovat, vyšívát, šít a různé jiné techniky výroby dekoračních předmětů. Kurz vede p. Zdena Venclová (stará cesta 288) a sl. Iveta Režná (tel. 593 717). Kurz je pořádán každou sobotu v 9.30 hodin doma u p. Zdeny Venclové. Zájemkyně se mohou přihlásit buď samy nebo prostřednictvím rodičů u obou vedoucích.

PŘIJĎTE SI ZACVIČIT!

Tělovýchovná jednota Orel Dolní Čermná pořádá každý týden ve školní tělocvičně hodiny pro zdraví.

		den	Hodina	Cvičitel
chlapci	Kopaná	pondělí	15.00-17.00	p. Robert Faltus (tel. 593 251)
ženy	Aerobik	pondělí	20.00-21.00	sl. Iveta Režná (tel. 593 717)
ženy	Zdravotní tělocvik	středa	20.00-21.00	p. Zdena Vacková (tel. 593 283)

Zacvičit si může přijít každý, kdo má chuť si trochu protáhnout své tělo. Zájemci se mohou dostavit přímo do školní tělocvičny v uvedené hodinu nebo se dohodnout s jednotlivými cvičiteli.

Rada jednoty Orla

VÝROČÍ V NAŠÍ FARNOSTI**DRAZÍ BRATŘI A SESTRY,**

jestliže vytváříme jednu farní rodinu, potom *patří do tohoto rodinného života zájem a radost z životních výročí jednotlivých jejích členů*. Uveřejněním oslavenců v Poutníku nechceme rozhodně nikoho přivádět do rozpaků, ale ujistit ho, že na něho v naší farnosti jak myslíme, tak se za něho modlíme a vyprošujeme veškerou Boží pomoc a požehnání.

Zveřejňovat budeme vždycky výročí farníků dožívajících se: 50 let, 60 let, 65 let, 70 let, 75 a výše let a to od měsíce duben 99. Seznam jubilantů daného měsíce bude uveden o poslední neděli předchozího měsíce. Poněvadž s touto rubrikou teprve začínáme, prosíme vás, všechny o porozumění a shovívavost při případných nedostatcích nebo chybách, např. když omylem neuvedeme dané jubileum nebo popleteme výročí.

Současně od dubna 99 začneme uvádět za poslední uplynulý měsíc naše pokřtěné děti (příp. i dospělé) a jména bratří a sester, se kterými jsme se v naší farnosti rozloučili.

V dubnu oslaví:

3.4.	78 let	paní Věra Dušková	z Verměřovic
3.4.	75 let	pan Jiří Motl	z Dolní Čermné
9.4.	93 let	pan Josef Výprachtický	z Verměřovic
12.4.	92 let	paní Emílie Vintrová	z Horní Čermné

Byli pokřtěni a stali se členy Kristovy církve :

v Dolní Čermné	6.3.1999	Anna Kučerová z Lanškrouna
ve Verměřovicích	6.3.1999	Marek Šrám z Verměřovic
v Dolní Čermné	7.3.1999	Anna Klekarová z Dolní Čermné
na Mariánské Hoře	13.3.1999	Marie Pavlasová z Lanškrouna
v Dolní Čermné	20.3.1999	Jakub Peřina z Letohradu
ve Verměřovicích	21.3.1999	Sabina Mačátová z Verměřovic

Křesťansky jsme se rozloučili:

v Dolní Čermné	20.2.1999	s paní Ludmilou Výprachtickou , která většinu svého života prožila na Mariánské Hoře
----------------	------------------	---

Otec Pavel

SLUŽBA LEKTORSKÁ

Služba lektorská - duben 1999				
1.4.	Čt	Zelený čtvrtek	18.00	Hubálkovi 61
2.4.	Pá	Velký pátek	18.00	Macháčkovi Z.,M. 55
4.4.	Ne	Zmrtvýchvstání Páně	7.30	p.Vávrová 77
			10.30	Hejlovi 232
5.4.	Po	Pondělí velikonoční	7.30	Dvořákovi 406
11.4.	Ne	2. neděle velikonoční	7.30	p. Matoušková 305
			10.30	Severinovi 342
18.4.	Ne	3. neděle velikonoční	7.30	Faltusovi 356
			10.30	Vašíčkovi 349

K ZAMYŠLENÍ

VÍTE CO JE TO NEW AGE? (NOVÝ VĚK)

Je to název módního a rozpínajícího se hnutí, resp. životní filozofie, působící dnes již celosvětově. Nemohla tedy neprosáknout také do našich zemí. „Nový věk“ je název poutavý, vzbuzující naději na nové zážitky, příslib nevídaných a neslýchaných objevů, nových způsobů života a jeho naplnění. S plíí včelky i dotěrností mouchy nabízí pestrou škálu lákavých a propracovaných programů. Samozřejmě, je-li jedním z cílů tohoto monstra ovlivňovat a přitahovat co možná nejvíce přívrženců, zejména pak z řad studentů a intelektuálů, kteří hledají lepší budoucnost a duchovní naplnění. New Age se tedy horlivě podbízí „zajímavostmi“, jako je východní meditace, nové systémy správné výživy, akupunktura, astrologie, nevídané výdělkové zapojení se do obchodních řetězců typu Am-way atd. Nabídka je opravdu široká – pro každého se tu něco najde – račte si vybrat. No ovšem, síť musí být hodně široká, aby v ní uvízlo co nejvíce lidí. Málokdo se ještě nesetkal s některou z četných nabídek New Age, možná o tom ani neví. A proto je třeba toto hnutí rozpoznat a odmaskovat. Křesťan a zejména pedagog by měl vědět následující:

Současná nabídka New Age není ničím novým. Má sice „módní kabát“, avšak tvrzení, že křesťanská éra (znamení ryby) končí a nastupuje nová éra (Vodnáře) není originální, neboť toto hlásali již ve středověku gnostikové.

New Age vychází z utopického myšlení osvícenství hlásajícího konec „barbarského“ středověku a temna a počátek nového věku světla, zbaveného „křesťanských pověr“. To se mělo realizovat Velkou francouzskou revolucí, jejíž vůdcové hlásali, že vyvražděním všech nepřátel je možné udělat lidi šťastnými a naplnit heslo o volnosti, rovnosti a bratrství.

Dalším dogmatem New Age je tvrzení, že křesťanství upadá a počet praktikujících klesá. To lze říci snad o Evropě a vyspělých zemích. V Africe a rozvojových státech, kde je největší přírůstek počtu obyvatel, je trend opačný a celkově tedy křesťanů přibývá navzdory mnohým falešným prorocstvím o úpadku a zániku katolické církve. V 16. století, kdy polovina Evropy přešla k protestantismu se mnozí domnívali, že to je konec katolické církve. V roce 1798 francouzský generál Napoleon Bonaparte zajal papeže Pia VI. a ohlásil oficiálně konec papežství. Že se i on velice zmýlil, netřeba dokazovat.

Charakteristickým znakem New Age je také panteismus. Je to světový názor ztotožňující Boha s přírodou a dokonce s člověkem. Nečiní rozdíl mezi stvořitelem a stvořením. I přes krásné řeči o vznešenosti je Bůh ve filosofii New Age více méně trpěn (snad aby jeho popření neodradilo případné přívržence z řad křesťanů). Je neosobní, bez zájmu o člověka, nedá se s ním navázat žádný osobní kontakt. Je tedy jakýmsi vznešeným, ale naprosto vzdáleným správcem vesmíru.

New Age také propaguje všeobjímající lásku. Nemluví však o tom, že k životu člověka i ve vztahu k partnerovi nerozlučně patří kříž, námaha a oběť. Z takového pojetí může vzejít jen honička za jakousi ideální láskou, kterou ale nelze najít. Důsledkem jsou pak zástupy svobodných matek, rozvrácená manželství, přeplněné dětské domovy... .

Lze také říci, že New Age je nejnovějším stádiem svobodného zednářství, uzpůsobeného pro moderního, vysoce civilizovaného člověka. Jeho cíl je jasný: zlikvidovat církev a zničit nauku Kristovu. Jeho taktika je však lstivá. Netváří se – alespoň zpočátku – ke křesťanství nepřátelsky. Přichází nejprve s nabídkou zdánlivě neškodných věcí jako alternativní medicína, zdravá výživa, vegetariánská či veganská strava, ochrana životního prostředí atd.

Nenápadně je však do těchto aktivit vsouvána nauka New Age. Ta se projevuje také ve zrádném hlásání absolutní svobody člověka (ve které je opět ignorován Boží řád a zneuznány mravní principy). Vyznavači takové svobody bezostyšně propagují astrologii, magii ve všech podobách, horoskopy a další svobodu omezující praktiky včetně reinkarnace.

Ve všech těchto formách je ve skutečnosti svoboda člověka popřena – jeho život je v podstatě kýmisi (velmi dobře finančně zainteresovaným) naprogramován.

Dalším typickým znakem New Age je, všechny kritiky umlčující volání po toleranci (důsledkem je otupení či vyřazení svědomí a větší odvaha ke hříchu).

Hlavním rysem New Age je však pochybnost o existenci pravdy. Pravda je pouze čímsi relativním: jestli ty sám jsi přesvědčen, že něco je pravda, potom to znamená, že to skutečně pravdou je. Takové chápání pravdy otevírá lidstvu cestu k individuálním „pravdám“, které pravdami nejsou. Tímto je tedy zpochybňováno, že jedinou Pravdou je Ježíš Kristus, vtělený Bůh.

Jak je vidět z těchto příkladů, filosofie New Age je plná rozporů, neustále se mění a dotváří, resp. přizpůsobuje době. Základem je sice východní mysticismus přetvořený pro člověka západního typu, přejímá však i jiné dílčí názory z naturalismu, teismu, panteismu, animismu atd. Na jeho dalším vývoji se podílí celé zástupy vědců, lékařů, psychologů, přírodovědců, astrofyziků, umělců a dalších vesměs vysoce postavených intelektuálů. Silný vliv je také patrný ve filmu, literatuře, sportu, ale i v politice a vládních kruzích.

Na rozdíl od teismu, kde je prvotní formou existence Bůh, je v New Age prvotní formou existence „já“ (vědomím obdařené centrum člověka), které je skutečným středem světa. Všechno ostatní – pokud vůbec něco jiného doopravdy existuje – existuje pro „já“. Okolní svět tu není proto, aby jím zvenčí manipuloval nějaký transcendentní Bůh, ale aby ho zevnitř řídilo „já“.

Svět má dle New Age dvě dimenze:

1) viditelnou, kterou lze poznávat smysly (běžné vědomí)

2) neviditelnou, kterou lze poznávat pouze ve změněném stavu vědomí – mimosmyslovým vnímáním (odpoutanou myslí). Tohoto stavu je dosahováno pomocí drog, meditací, stavem vytržení mysli, biologickou zpětnou vazbou, akupunkturou, poslechem speciální hudby, ritualizovanými tanci apod. Tím se lidé dostávají do světa fantazie, snů, představ, iluzí, ale i do stavu existence vědomí mimo vlastní tělo, do vizí minulých životů (reinkarnace) a dochází též ke kontaktu s duchovními bytostmi. V tomto světě není čas, prostor ani morálka a je považován za skutečnější než svět viditelný a za vyšší způsob bytí ve stavu kosmického vědomí.

Jeden z praktikujících propagátorů New Age John Lilly poté co prožil nejvyšší možný stav vědomí prohlásil, že po dosažení vnitřního prostoru nazývaném „3“ nejnižšího, nejhlubšího pochopení reality – stává se sám „Bohem“. Stává se světem i tvůrcem světa. Říká: „Proč se neradovat z blaha a extáze, i když jsme stále ještě cestujícími v těle. Neexistují žádné hory, žádné krtiny... je tu jen moje „já“ transcendentní blaho.“ Pro Lillyho jsou představy totéž co skutečnost: „Všechno co si člověk může představit, existuje.“ Většina lidí toto nezná; vyžaduje to jistou techniku; avšak „já“ je opravdu králem. Podobně také Shirley MacLaineová se zamýšlí nad tím, zda si

skutečně vytvořila svoji vlastní realitu. Čteme: Jestliže jsem vytvořila svoji vlastní realitu, pak – na určitém stupni – jsem vytvořila všechno, co jsem viděla, slyšela, cítila, všechno, co jsem milovala, nenáviděla, co jsem měla v úctě i co mi bylo odporné; všechno, nač jsem reagovala a co reagovalo na mne... Byla jsem tedy zodpovědná za všechno, co bylo v mém světě. Jestliže to tak bylo, byla jsem vším... Byla jsem svým světem. Znamenalo to také, že jsem stvořila Boha, život a smrt?...

Další přiblížení New Age by vydalo na dosti tlustou knihu, nechám však již na tobě křesťane, jestli nazveš tento zjev exotickým zvířetem a dáš prostor své zvědavosti a touze po poznání podbíživého tajemna, nebo ho nazveš hadem, před kterým je třeba mít se na pozoru?!

Použité podklady:

R. Malý – Jak demaskovat New Age

James W. Sire – Za novými světy

Slovníček k článku

akupunktura – léčba nemocných vpichováním jehel do zvláštních bodů na těle

astrologie – nevědecké určování vlivu hvězd na člověka a jeho osud

gnostikové – skupina „zasvěcených“ stoupců starověkých náboženských obřadů (často s nemravnými prvky)

utopický – vysněný, neuskutečnitelný

dogma – tvrzení nepřipouštějící pochybnosti ani námítky

protestantismus - souhrn církevních nauk odloučených od katolické církve (od papeže)

panteismus – učení hlásající, že neexistuje všudypřítomný Bůh, ale že Bůh = svět

alternativní medicína – jiný způsob než tradičně užívaný

veganská strava – odmítající potraviny živočišného původu

reinkarnace – převtělování, tj. opakující se život duše v různých formách rostlin, živočichů, lidských těl

filosofie – myšlenková činnost zkoumající vztah hmoty a vědomí, přeneseně = životní názor

mysticismus – víra v božství a úsilí o splynutí s bohem

svobodné zednářství - vzniklo v 18. století v Anglii, stalo se hnutím intelektuální a aristokratické elity, usilující o kulturní a sociální povznesení lidstva

naturalismus – vyjadřuje závislosti člověka a jeho vývoje na přírodě, vyznává věčnou existenci hmoty, popírá Boha

teismus – uznává existenci Boha, jeho význam a vztah ke stvoření

animismus – víra v duchy a jejich vliv na přírodní jevy i věci přeneseně = podstatou života je duše

transcendentní – přesahující hranice vědomí a poznání

dimenze – rozměr, směřování, orientace

rituál – obřadní úkon

(zpracoval PeM)

NAŠE FARNOST NA CESTÁCH

BUNA ZIUA RUMUNSKO (DOBŘÝ DEN RUMUNSKO) - 4. ČÁST

Je ráno, pondělí 10. 8. Vstáváme opět v obvyklou dobu a mně se opět hrozně nechce. K vysoukání se ze zahřátého spacáku mě přinutí až zvonění nějakých zvonců. Zvědavost je silnější než moje lenost. Kovové údery rozléhající se po celém údolí vycházejí ze zvonců zavěšených na kravách, které pastevec vyhnal až do této výšky. Jejich přítomnost v této části údolí byla nejspíš výjimkou, protože nic nenavědčovalo tomu, že by zdejší skromný porost tvořil základ potravinového řetězce dobytka. Možná má tato místa v oblibě jeho honák.

Rychle se převalující přetřhaná oblačnost, která chvílemi zakrývá slunce, naznačuje, že dnešní den asi nebude tím, které označujeme za horké letní. Přibližně 2 km dlouhé prudké stoupání končí kolem 11. hodiny. Po dvouhodinovém šplhání stojíme na nejvyšším vrcholu pohoří Bucegi, 2507 metrů vysoké hoře Omul. Ve chvílích, kdy jsme dosáhli hřebene otevřeného prudkému studenému větru od severu, naskytl se nám nádherný pohled ze skalních stěn padajících do značných hloubek. Přemýšlíme, kudy asi vedou pěšiny vyznačené na mapě v těchto strmých stěnách divoce rozeklaného severního hřebene uzavírajícího celé pohoří.

Před dřevěnou chatou ve výšce asi 2500 m. n. m., na samotném vrcholu odkládáme s obrovskou úlevou bagáž. V uvedení nadmořské výšky jsem se nezmýlil. Zbývající metry dodává vrcholu skála ve tvaru obrovského balvanu jakoby dovaleného k zadní stěně chaty. Jen někteří z nás nelitují dalšího úsilí a šplhají na skálu, aby jejich slova o zdolání kóty 2507 m. n. m. byla pravdivá. Musím se přiznat, že já jsem až tak vysoko nestál. O vrchol se opírá od severu hustá oblačnost, která umožňuje výhled do vzdálenosti maximálně několika desítek metrů. Z pohledu do dále na nám zatím neznámou krajinu severně od pohoří tedy nic nebude. Při příležitosti zdolání nejvyššího vrcholu se odměňujeme bylinkovým čajem za 2000 a třetinkou rumunského licenčního piva za 9000 lei. Pro úplnost doplňuji oficiální kurs z května 98: 1 DM (asi 19 Kč) = 4700 lei. Z vyprávění kolegy ze zaměstnání Josefa Hrabáčka, který tuto oblast navštívil před více než 10 lety, se později dozvídám, že chata na Omulu byla přestavěna a výrazně zvětšena. Zdá se však, že stavitelé zůstali u skromných rozměrů, úzké chodby a pouze zvýšili počet maličkých pokojíků. Ani největší místnost chaty není schopna pojmut tak početnou výpravu, jakou je ta naše. Zůstáváme proto venku vystaveni nepřijemně

chladnému větru a vlhkosti z houstnoucí oblačnosti. Obědváme a pozorujeme chlapíka v teplém vlněném svetru s beranicí na hlavě, který z mlhy směrem k chatě přivádí dva osly. Ti mají přes hřbety přehozené deky doplněné jakýmsi postrojem a objemnými vaky. Před chatou zastavují a muž se zavazadly mísí ve dveřích. Takto asi funguje zásobování potravinami a ostatními nezbytnostmi. Jak se prodlužuje náš pobyt zde, navlékáme na sebe stále teplejší oblečení. Po 12. hodině začínáme sestupovat jihozápadním směrem po náhorní plošině hlavního hřebene.

Máme namířeno zpět do sedla Saua Strunga, kterým jsme procházeli v neděli. Než se tam dostaneme, čeká nás asi 5 km dlouhá hřebenová cesta. Vítr nás přestává obtěžovat, zato však silně houstne oblačnost. V některých chvílích se viditelnost snižuje pouze na desítky metrů. Oblečení máme na povrchu mokré. Tomáš s Liborem, naši průvodci, nás upozorňují, abychom se drželi pohromadě, protože pěšina vede často jen několik metrů od sklaní stěny. Nebýt mraků, užívali bychom si pohledů hluboko a daleko do údolí a vzdáleného okolí. Na klidu nepřidává ani fakt, že se od nás oddělila dvojice, která nám v šedé tmě zmizela z očí. Snad nesejdou z pěšiny, která se na některých místech stává nevýraznou a ztrácí se v nízkém trávníku mezi kameny. Hustá oblačnost nás vtahuje jakoby do jiného světa ohraničeného omezenou viditelností. Obklopuje nás přítí, chlad, absolutní ticho, na tvářích kondenzuje pára.

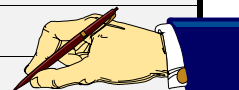
Kolem 17. hodiny začínáme prudce sestupovat do sedla, kde čekají naši dva kamarádi. Protínáme stezku, po které jsme kráčeli předchozí den, a stoupáme do prudkého svahu. Dosahujeme terénního zlomu, přelézáme a obcházíme překážku v podobě skalních výčelnků a okamžitě zůstáváme stát jako přimrazení. Vpadli jsme na okraj početného stáda ovcí. Vstříc nám běží víc než 10 psů, kteří nenechávají nikoho na pochybách o nutnosti obejít jejich území velkým obloukem. Bačové po chvíli registrují změnu chování svých psích pomocníků a odvolávají je zpět. Přesto si zachováváme odstup.

Sestupujeme asi 500 m od stáda do jakéhosi sedýlka, kde nalézáme místo vhodné k „rozbití tábora“. Ze země vyvěrá pramen, u kterého stojí několik neosedlaných koní. Možná jsou to ti, kteří nás překvapili v sobotu večer. Stavíme stany a slyšíme štěkání. Před stádem ovcí hnaných naším směrem běží psi. Obestupují naše tábořiště a zvědavě vše pozorují. Jejich přízeň si získáváme kousky chleba a psi se začínají vzdalovat. Máme za sebou další den našeho putování.

(RM, pokračování příště)

KALENDÁŘ

Pá 9.4. – 19.00 hodin	Jarní koncert dětského podorlického sboru v domě kultury v Jablonném nad Orlicí .
Ne 11.4. – 14.00 hodin	Setkání s písní v orlovně v Dolní Čermné . Na setkání vystoupí skupiny z Letohradu, z Lanškrouna, z Ústí nad Orlicí, ze Slatiny nad Zdobnicí, z Letovic a z Dolní Čermné.
Ne 18.4. – 19.30 hodin	Noc na Karlštejně – muzikál v provedení ochotnického divadla z Dobrušky v Kulturním domě v Letohradě .
Út 20.4. – 19.30 hodin	Koncert Pavla Dobeše v sále lanškrounského zámku.
So 24.4. – 19.30 hodin	Učedníci – koncert se uskuteční v Kulturním domě v Letohradě .
Ne 25.4.	Poutní slavnost v kostele sv. Jiří v Dolní Čermné. Mše svatě budou v 7.30 a v 10.00 hodin.
Ne 25.4. - 18.00 hodin	Vernisáž výstavy paličkované krajky v informačním centru na náměstí v Jablonném nad Orlicí .
Út 27.4. – 19.30 hodin	130. abonentní koncert KPH. Hudebně-literární pořad " VE SLUŽBÁCH PANÍ " v sále lanškrounského zámku . Ivana Pokorná - harfa, Libor Mihule - flétna, Jan Kačer - recitace
St 28.4. – 11.00 a 19.30 hod.	Závěť - pásmo s filmem společnosti Denali , jejíž cestovatelský projekt Czech rafting si vzal za cíl prozkoumat odlehlé a nepřístupné řeky a údolí naší planety a proplout je na raftech a kajacích. Koná se v sále lanškrounského zámku .
Pá 30.4. – 18.00 hodin	Mše svatá na Mariánské Hoře. Po ní bude na Mariánské Hoře posezení u ohně k oslavě svátku čarodějnic.

PRO DĚTI

AHOJ DĚTI!

Dnes slavíme Květnou neděli. Končí postní doba a začíná Svátý týden, který má většinu svých dnů pojmenovaných. Víte, jak se tyto jednotlivé dny označují? Pokud budete dávat v kostele dobrý pozor, můžete tato jména uslyšet. Mohou vám také pomoci rodiče nebo dnešní nápověda. V osmisměrce zkuste všechny tyto dny vyhledat a zaškrtnout. Potom si můžete vybarvit obrázek a pečlivě ho vystříhnout přesně podle silného obtázení (celkového obrysu). Vystřižený obrázek přiložte na spodní okraj osmisměrky a podle naznačených čar ho slabě celý obkreslete. Po odkrytí obrázku si už všimnete pouze písmen, která obrázek nezakryl, nejsou přeškrtnutá a do jejichž políčka nezasahuje ani malým kouskem obrysová čára, kterou jste namalovaly. Když začnete od šipky a přečtete všechna zbývající písmena po rádcích za sebou, dostanete smysluplnou větu k dnešnímu obrázku.

Nápověda: SVATÝ TÝDEN KVĚTNÁ NEDĚLE ZELENÝ ČTVRTEK VELKÝ PÁTEK
BÍLÁ SOBOTA SLAVNOST ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ

PONDĚLÍ VELIKONOČNÍ

(Otazníček)

Pro starší:**ODPUŠTĚNÍ**

Petr a Pavel byli moc dobří přátelé. Martinovi to však neustále vadilo. Závídel jim jejich přátelství a snažil se ho nějak narušit. Vymyslel si na Petra velkou pomluvu a zalhal mu, že to prý přesně takhle o něm řekl Pavel. Petra to hrozně rozzlobilo, protože se to týkalo jeho rodičů. V té velké zlosti se urazil a na Pavla naštvál. Ani se nezajímal o to, jestli to opravdu Pavel řekl, ale umínil si, že už s ním nepromluví.

Pavel odjel na jarní prázdniny a týden byl pryč. Stále nechápal, co se s Petrem stalo a proč na něho tak zlobně křičel. Bylo mu to moc líto. Vždyť se vrátí domů těsně před Květnou nedělí. Každý rok společně s Petrem prožívají všechny obřady a zvláště se těší na Bílou sobotu na Vzkříšení. A letos??!

Petr byl velice rozčilený celý den. Teprve večer začal trochu rozumněji uvažovat. Proč by tohle Pavel vlastně říkal, vždyť to ani není pravda. Ještě včera se spolu honili na louce u lesa a bylo jim tam v té jarní čisté přírodě tak dobře. Mezi pučícími stromy, pod nádherně modrou oblohou, v záplavě jarního slunce cítil se Petr tolik šťastný. A dnes - tohle!!!

Špatně se mu v noci spalo. Hned ráno první myšlenka padla na Pavla. Najednou si uvědomil, že se mezi nimi jakoby začíná tvořit propast, každý jde po jedné straně a ta propast se stále rozšiřuje. Cítí také, jak je čím dál obtížnější návrat zpět přes tu hloubku, která hrozivě rychle narůstá. Ještě celý den se Petr nemůže na nic soustředit, nic ho nebaví a nejde mu to od ruky. Až večer najednou - jako první hvězda na večerní obloze - svítne i Petrovi malá jiskřička naděje. Třeba to byla jen pomluva, Pavel nic neřekl a já se na něho zlobím úplně zbytečně. Měl bych se mu omluvit a poprosit ho o odpuštění. Ta odhodlanost se ale po chvíli vytrácí a zase se objeví pochybnosti. Petr cítí, jak v něm znovu pomalu narůstá zlost. Ne, to už opravdu nechce. Musí se omluvit. Jenže to teď vůbec nejde. Asi by to v tomto okamžiku nebylo upřímné. Petr cítí, že to ještě nezvládne.

Druhý den se zastaví v kostele, poklekne a uvědomuje si slova, která nedávno slyšel při mši svaté. Že je pro nás postní doba dobou, kdy máme více Bohu otevřít svá srdce, snažit se předložit mu vše, co nás provází a přijmout jeho nabízenou pomoc. Myšlenky se hned vrací k Pavlovi. Někde uvnitř to moc tlačí. Jakoby mezi ním a Pavlem rostla mohutná zeď, kterou by tak snadno rozbořilo jedině upřímné „promiň“. Takhle to nejde, už to nesnese. Hned jak Pavla potká, omluví se. Cítí už velkou lítost nad tím, co se stalo. Modlí se a prosí o sílu k usmíření a omluvě.

Týden se překulí a Pavel se vrací. Potkají se s Petrem. Ten se chvíli dívá na špičky svých bot a pak konečně sotva slyšitelně Pavlovi říká: „Promiň, prosím tě mi to odpusť.“ Pavel mu hned souhlasně podává ruku a oba kamarádi cítí, že propast i se svou hrozivou hloubkou a šířkou, i všechny sebevyšší zdi jsou rázem pryč. Veliká úleva v radostném smích i povídání a velké plány na velikonoce jsou ještě chvíli slyšet po cestě, kudy oba odcházejí...

Vyluštění úkolu pro starší děti z minulého Poutníka:

DRUHÁ, POSTNÍ, POPELEČNÍ STŘEDA, POPELEC, KŘÍŽE, POPEL, KOČÍČEK, LOŇSKÉ KVĚTNÉ, PRACH, PRACH, ADAMOVI, ČTYŘICET, KVĚTNOU, SVATÝ, VELIKONOCE.

(EJ)

Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ

Květná neděle
28. března 1999
14. týden / 99

DNEŠNÍ NEDĚLÍ JSME VSTOUPILI DO SVATÉHO TÝDNE, KTERÝ BUDE VRCHOLIT SLAVNOSTÍ ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ

BOHOSLUŽBY A AKCE V TOMTO SVATÉM TÝDNU:

29. března - **Pondělí Svatého týdne**
dopoledne - předvelikonoční návštěva v pečovatelském domě v Dolní Čermné
16.45 nácvik zpěvu na dětské bohoslužby na faře v Dolní Čermné
17.30 pobožnost Křížové cesty ve farním kostele v Dolní Čermné
18.00 dětská mše svatá - Dolní Čermná - na úmysl dárce
19.15 náboženství pro středoškoláky na faře v Dolní Čermné
30. března - **Úterý Svatého týdne**
18.00 Verměřovice - za dobrodince farnosti
31. března - **Středa Svatého týdne**
17.30 pobožnost Křížové cesty ve farním kostele v Dolní Čermné
18.00 Dolní Čermná - za Annu Fajtovou a manžela
1. dubna - **ZELENÝ ČTVRTEK - památka Večeře Páně**
➤ V Hradci Králové (katedrála Svatého Ducha) - 9.30 h. - **koncelebrovaná mše svatá.**
Při této mši svaté se světlí oleje (olej nemocných, olej katechumenů a křížmo) a všichni kněží obnovují za přítomnosti svého biskupa kněžské závazky, vyjadřují novou ochotu svědomitě plnit své povinnosti a dodržet všechno, k čemu se přijetím kněžského svěcení zavázali.
➤ **Večerní mše svatá na památku Večeře Páně**
bude ve farním kostele v Dolní Čermné slavena v **18.00 h.** Při mši svaté se bude konat obřad Umývání nohou.
➤ - Po mši sv. bude přenesena Nejsv. svátost oltářní do tzv. Getsemanské zahrady, kde se také bude konat tzv. **Svatá hodina** (rozjímání v Getsemanech).
2. dubna - **VELKÝ PÁTEK - památka umučení Páně - den přísného postu!!**
15.00 pobožnost Křížové cesty venku v areálu Křížové cesty na Mariánské Hoře
(v případě nepříznivého počasí se přesouvá do kostela)
17.15 pobožnost Křížové cesty ve farním kostele v Dolní Čermné
18.00 **Velkopáteční liturgie** ve farním kostele v Dolní Čermné
➤ **Velkopáteční obřad má tři části:** bohoslužbu slova s pašijemi, uctívání kříže a podávání eucharistie. Po obřadech se koná hodinová **společná adorace u Božího hrobu**, kterou povede mládež. Adorace věřících bude dále pokračovat po celou noc a po celou Bílou sobotu ve farním kostele v Dolní Čermné.
3. dubna - **BÍLÁ SOBOTA - obřady vigilie Veliké noci**
8.00 - 20.30 **příležitost adorat u Božího hrobu**
21.00 **Obřady velikonoční vigilie** ve farním kostele v Dolní Čermné
➤ **Liturgie vigilie má tyto části:** svěcení ohně, velikonoční chvalozpěv, bohoslužbu slova, obnovu křestních slibů a slavnou mši svatou z vigilie Slavnosti Zmrtvýchvstání Páně.
Po skončení obřadů se bude na faře konat malé pohoštění na oslavu Vzkříšení Páně.
4. dubna - **Slavnost Zmrtvýchvstání Páně**
Tímto dnem vstupujeme do velikonoční doby. Při všech bohoslužbách budeme světit velikonoční pokrmy.
7.30 Dolní Čermná - za farníky
9.00 Verměřovice - za Emila a Marii Moravcovy
10.30 Dolní Čermná - na úmysl dárce
16.00 Dolní Čermná - svátostné požehnání

Příležitost ke sv. zpovědi v tomto Svatém týdnu budete mít :

<u>ve farním kostele se zpovídá :</u>	v pondělí, ve středu, ve čtvrtek	od 15.00 do 17.55 h.
	v pátek	od 7.00 do 12.00 h. a od 16.00 do 17.55 h.
<u>ve Verměřovicích se zpovídá :</u>	v úterý	od 13.00 do 17.55 h. (Pa)

POUTNÍK, DUBEN 1999

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná

Internet: <http://www.fun.praha.autocont.cz/kratky/poutnik>, e-mail: poutnik@post.cz

Uzávěrka příštího čísla je **4. dubna 1999**, Poutník vyjde **25. dubna 1999**

Členové red. kroužku: P. Seidl, P. Mareš, J. Mařík, R. Mannl, V. Jansa, E. Jansová, J. Macháčková, Z. Krátký

Tiskne Tiskárna DOBEL, Dobrovského 556, Lanškroun, ☎ 0467 / 52 31 59